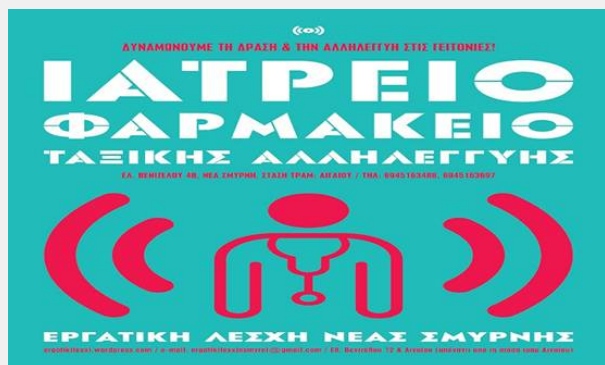

toperiodiko.gr

Στη Νέα Σμύρνη παλεύουν για την υγεία. Για να μην γίνει η απώλεια, συνήθειά μας...

Το Ιατρείο- Φαρμακείο Ταξικής Αλληλεγγύης της Νέας Σμύρνης λειτουργεί εδώ και μόλις δύο μήνες με στόχο να αποτελέσει έναν πυρήνα οργάνωσης του κόσμου που δέχεται καθημερινά ολοένα και μεγαλύτερη επίθεση στο δικαίωμα πρόσβασης σε παροχές υπηρεσιών υγείας.

Η κατάρρευση του δημόσιου συστήματος υγείας πέταξε εκτός περιθάλψης χιλιάδες ανθρώπους σε ολόκληρη την Ελλάδα. Ένα από τα πλέον αυτονόητα δημόσια αγαθά, η υγεία, είτε έχει «εκδιωχθεί» προς τον ιδιωτικό τομέα, είτε επαφίεται στο φιλότιμο κάποιων εργαζόμενων ιατρών, νοσηλευτών και διοικητικών των νοσοκομείων που προσπαθούν να κρατήσουν όρθιο ό,τι μπορεί να κρατηθεί...

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, κι επειδή, όπως δείχνουν τα πράγματα, το φιλότιμο αυτό δεν αρκεί για να χωρέσουν όλοι όσοι χρήζουν περίθαλψης στα νοσοκομεία, δημιουργούνται στις τοπικές κοινωνίες ιατρεία αλληλεγγύης, τα οποία προσπαθούν, με όσα μέσα διαθέτουν, να μην αφήσουν, τουλάχιστον, τον κόσμο να πεθαίνει στους δρόμους -γιατί, δυστυχώς, μιλάμε πλέον για τέτοιες καταστάσεις...

Το Περιοδικό θέλησε να επικοινωνήσει με τους ανθρώπους που παίρνουν τέτοιες πρωτοβουλίες και στηρίζουν προσπάθειες αλληλεγγύης. Η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πλέον σε πολλές τοπικές κοινωνίες, αντίστοιχες πρωτοβουλίες, τις οποίες θέλουμε να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε. Επιφυλασσόμαστε για μια διαρκή παρουσίαση όλων αυτών των δομών. Καταρχήν, επικοινωνήσαμε με το Ιατρείο- Φαρμακείο Ταξικής Αλληλεγγύης της Νέας Σμύρνης και επιλέξαμε το συγκεκριμένο γιατί -κυρίως- μας έκανε εντύπωση ο τίτλος του(!). Έτσι θελήσαμε να μάθουμε περισσότερα και για τη σημασία του.

Η Κατερίνα Μάτσα, ψυχίατρος και διευθύντρια της Μονάδας Απεξάρτησης 18 Άνω του ΨΝΑ μέχρι πρόσφατα, όταν και συνταξιοδοτήθηκε, είναι από τους πρώτους ιατρούς που συμμετείχαν στην πρωτοβουλία αυτή. Ήταν ήδη μέλος του Κοινωνικού Ιατρείου Κ. Πατησίων και δεν δίστασε να συμμετάσχει ενεργά και στην Νέα Σμύρνη. Της ζητήσαμε να μας πει δυο λόγια γενικότερα για τον χαρακτήρα και τους στόχους των Ιατρείων Αλληλεγγύης.

«Σε μια χώρα με 3 εκατομμύρια ανασφάλιστους που δεν έχουν καμιά πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα υγείας, στην περίθαλψη και το φάρμακο, με έναν φασίστα υπουργό υγείας που καταστρέφει καθημερινά τις δημόσιες δομές υγείας, η οργάνωση της αντίστασης στην ανθρωπιστική καταστροφή γίνεται υπόθεση

επιβίωσης, φυσικής και ψυχολογικής, όλων των καταπιεσμένων. Σε αυτή τη βάση δημιουργήθηκαν τα κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία αλληλεγγύης, ως μορφές αυτοοργάνωσης ενός δικτύου υπηρεσιών υγείας. Σε αυτό το δίκτυο συμμετέχουν επαγγελματίες της υγείας και της ψυχικής υγείας, αλλά και εργαζόμενοι ή άνεργοι από άλλους επαγγελματικούς χώρους, φαρμακοποιοί, κάτοικοι της γειτονιάς ή μέλη συλλογικοτήτων, οι οποίοι ενώνουν τις δυνάμεις τους και οργανώνουν τη δράση τους παρέχοντας δωρεάν υπηρεσίες υγείας και φάρμακα σε όσους έχουν ανάγκη.

Η οργάνωση όλου αυτού του δικτύου, που περιλαμβάνει πια δεκάδες τέτοιες δομές, αποτελεί πρωτοβουλία αγωνιστών από διάφορους πολιτικούς και συνδικαλιστικούς χώρους, από την τοπική Αυτοδιοίκηση ή άλλες συλλογικότητες, που συσπειρώνονται για να δώσουν τη μάχη ενάντια στη μισητή μνημονιακή κυβέρνηση και την πολιτική της στο χώρο της υγείας, αλλά και γενικότερα στηρίζουν την αντιφασιστική πάλη και την διεύρυνση όλων των αγώνων σε κάθε περιοχή για να μην κλείσουν νοσοκομεία και δομές υγείας.

Όλες αυτές οι δομές βρίσκονται ενάντια στα κέντρα κράτησης και τα Φαρμακονήσια, ενάντια στα κολαστήρια των φυλακών, στο πλευρό των ανθρώπων που δίνουν αγώνα για την καθημερινή ζωή που καταστρέφει η κρίση

Τα κοινωνικά ιατρεία και φαρμακεία, λοιπόν, έχουν κινηματικό χαρακτήρα. Δεν αποτελούν χώρους φιλανθρωπίας -υπάρχουν δυστυχώς και τέτοια, όπως αυτά της εκκλησίας- αλλά χώρους αγώνα. Σ' αυτά μπορεί να καταφύγει όποιος έχει προβλήματα υγείας και χρειάζεται γιατρό κάθε ειδικότητας ή φάρμακα. Όμως όλοι αυτοί που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους αφιλοκερδώς σ' αυτά τα ιατρεία, πάντα σε συνεργασία με αγωνιστές εργαζόμενους στα δημόσια νοσοκομεία για να καλύψουν τις τεράστιες ανάγκες σε επίπεδο περίθαλψης, εξειδικευμένης διαγνωστικής, χειρουργικής επέμβασης ή φαρμακευτικής αγωγής σε αντικαρκινικά και άλλα ακριβά φάρμακα, σε συνεργασία επίσης με τους φαρμακοποιούς της γειτονιάς και τα κοινωνικά φαρμακεία που έχουν δημιουργηθεί, αποτελούν μια ανθρώπινη αλυσίδα οργάνωσης της αντίστασης σε όλα τα επίπεδα. Παρέχουν υπηρεσίες υγείας και φροντίδα σε όσους έχουν ανάγκη, με σεβασμό πάντα στον πόνο τους και την αξιοπρέπειά τους, επιδιώκοντας όμως, να δημιουργήσουν συλλογικά τους όρους ώστε όλοι αυτοί οι άνθρωποι να συνειδητοποιήσουν ότι η υπόθεση της υγείας τους δεν είναι μόνο υπόθεση των ειδικών, αλλά και των ίδιων, ότι πρέπει να συμβάλουν και οι ίδιοι σ' αυτόν τον αγώνα, που έχει όχι μόνο κοινωνικό, αλλά και πολιτικό χαρακτήρα, λειτουργώντας μέσα σε συνθήκες, δηλαδή, συλλογικότητας και αγωνιστικότητας. Γι' αυτό τα κοινωνικά ιατρεία κινηματικού χαρακτήρα δίνουν ιδιαίτερη σημασία στην ανοιχτή συνέλευση όπου συζητούνται όλα τα ζητήματα και αποφασίζονται οι δράσεις που πρέπει να οργανωθούν.

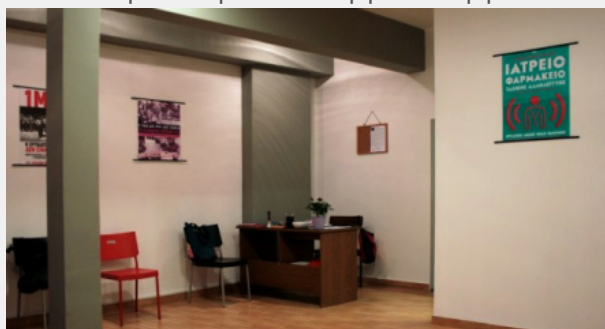
Μέσα σ' αυτές τις διαδικασίες καλλιεργείται και αναπτύσσεται το πνεύμα της κοινωνικής αλληλεγγύης και ξεπερνιέται ο φόβος. Εδώ υπερβαίνεται η εξατομίκευση, που καλλιεργεί η κυρίαρχη ιδεολογία και τα ΜΜΕ, εκτρέφοντας στους ανθρώπους το αίσθημα της ανημπόριας και της παραίτησης.

Εδώ αναπτύσσονται οι δεσμοί με τη γειτονιά που πρέπει να στηρίξει τα ιατρεία. Εδώ αναπτύσσονται ανθρώπινοι δεσμοί, δεσμοί αλληλεγγύης, συντροφικότητας και αγωνιστικότητας ανάμεσα σε όσους συμμετέχουν σ' αυτό το εγχείρημα. Γι' αυτό τα φερέφωνα και οι στυλοβάτες του καπιταλιστικού συστήματος φοβούνται τόσο τα κοινωνικά ιατρεία. Για αυτό προσπαθούν να τρομοκρατήσουν και να εμποδίσουν τη λειτουργία τους. Γι' αυτό ο Σόρος, όπως γράφτηκε στις εφημερίδες, ετοιμάζει το δικό του δίκτυο κοινωνικών ιατρείων...».

Η Όλγα Κοσμοπούλου, ιατρός παθολόγος στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας, μέλος ΕΓ ΟΕΝΓΕ. μάζ απάντησε στο τι ήταν αυτό που την προέτρεψε να συμμετάσχει στο συγκεκριμένο Ιατρείο.

«Η ανάγκη για τα κοινωνικά ιατρεία προέκυψε από την τραγική εγκατάλειψη από το κράτος των βασικών υποχρεώσεών του απέναντι στους πολίτες και από την ραγδαία επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών

λόγω της εφαρμογής των πολιτικών του κεφαλαίου. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του ιατρείου ταξικής αλληλεγγύης, το οποίο και με ώθησε να συμμετέχω, είναι η πλήρης άρνηση συνεργασίας των ανθρώπων που το έχουν δημιουργήσει με τους κοινωνικούς θύτες που διαπλέκονται με την εξουσία. Η εμπειρία από την λειτουργία του ιατρείου μέχρι σήμερα δείχνει πρώτον, ότι μπορεί να υπάρξει ένας άλλος εργατικός πολιτισμός αλληλεγγύης, δεύτερον, ότι η απόκτηση του κοινωνικού πλούτου από τους μη κατέχοντες είναι αναγκαία προϋπόθεση για να οργανωθεί πλήρης πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά».

Η Νάγια Βάρτζελι, πνευμονολόγος, μας απαντάει στο αν μπορεί ένα Ιατρείο Αλληλεγγύης να καλύψει τις ανάγκες των ανθρώπων για περίθαλψη.

«Το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης, με τους ανθρώπους και τα μέσα που διαθέτει, προσπαθεί να βοηθά όσους και όσο περισσότερο μπορεί. Από την έναρξη των συζητήσεών μας για τη λειτουργία του ιατρείου περιγράψαμε με σαφήνεια ότι πάντα ένα ιατρείο αλληλεγγύης παρέχει πρωτοβάθμια περίθαλψη και δεν μπορεί ποτέ να υποκαταστήσει ένα δημόσιο, δωρεάν και υψηλής ποιότητας σύστημα υγείας που θέλουμε για όσους ζουν σε αυτόν τον τόπο. Για αυτό το λόγο εκτός από το να παρέχουμε πρωτοβάθμια περίθαλψη, βασικός στόχος είναι και η αγωνιστική συγκρότηση των ανθρώπων γύρω από θέματα Υγείας, η διεκδίκηση του δικαιώματος στην υγεία για τον καθένα αλλά και του Συστήματος Υγείας που θέλουμε για το σύνολο. Ήδη μέχρι τώρα συμμετείχαμε στις κινητοποιήσεις που αναπτύχθηκαν στην περιοχή όταν έκλειναν τα ιατρεία του ΕΟΠΥΥ Ν. Σμύρνης και Ν. Κόσμου και διεκδικήσαμε και καταφέραμε, από κοινού με αλληλέγγυους γιατρούς του Νοσοκομείου Νίκαιας, τη δωρεάν χειρουργική επέμβαση σε ανασφάλιστο ασθενή».

Έτσι, το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης επιχειρεί ταυτόχρονα τη συγκρότηση ενός κέντρου αγώνα με τελικό στόχο την ανατροπή των συνθηκών που κάνουν σήμερα αναγκαία την ύπαρξή του.

Ρωτάμε, επίσης, την κ. Βάρτζελι να μας πει, με βάση τη μέχρι τώρα δραστηριότητα του Ιατρείου, αν επιβεβαιώνεται ότι η Νέα Σμύρνη είχε πράγματι ανάγκη από μια τέτοια δομή.

«Οι δύο μήνες λειτουργίας μας επιτρέπουν να βγάλουμε τα πρώτα συμπεράσματα για το ποια είναι η κατάσταση του κόσμου της Νέας Σμύρνης σχετικά με την υγειονομική του κάλυψη. Αυτό που εμείς βλέπουμε στο ιατρείο είναι ότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν χάσει τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και κυμαίνονται σε ηλικίες κυρίως από 25 έως 55 ετών, ανάμεσα σε αυτούς αρκετοί με χρόνια και σοβαρά προβλήματα υγείας, οι οποίοι έχουν σταματήσει να παρακολουθούνται από γιατρό και δεν λαμβάνουν φαρμακευτική αγωγή ή την λαμβάνουν με ελλιπή τρόπο διότι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα. Υπάρχουν έγκυες γυναίκες που δεν παρακολουθούνται από γιατρό, υπάρχουν άνθρωποι που ενώ αντιλαμβάνονται ότι κάτι δεν πάει καλά με την υγεία τους, εμπλεκόμενοι στην προσπάθεια να λύσουν θέματα επιβίωσης (τροφή, στέγη, παιδιά κ.α.) αφήνουν σε δεύτερη μοίρα τον εαυτό τους και καταφεύγουν σε γιατρό όταν τα πράγματα φτάσουν στο απροχώρητο. Όλοι αυτοί οι ανασφάλιστοι είναι αποκλεισμένοι από τις δημόσιες δομές υγείας και αντιμετωπίζουν με φόβο το ενδεχόμενο να απευθυνθούν σε ένα δημόσιο νοσοκομείο το οποίο θα τους στείλει εκ των υστέρων το λογαριασμό στο σπίτι

Και η συμμετοχή του κόσμου;

Το ιατρείο - φαρμακείο είναι ένα συλλογικό εγχείρημα στο οποίο εμπλέκονται δεκάδες άνθρωποι που κάνουν πράξη αυτό που περιγράφουμε ως ταξική αλληλεγγύη, δηλαδή συγκροτούνται συλλογικά, προσπαθούν να σταθούν και να απαντήσουν στην κρίση, προσπαθούν να απαντήσουν στο «τώρα» θέματα που δεν μπορούν να αναβληθούν για αργότερα, όταν το κίνημα θα μπορέσει να νικήσει, διότι ένας ασθενής αν δεν συναντήσει ένα γιατρό και δεν μπορεί να πάρει φάρμακα όταν πρέπει αυτό ενδέχεται να μην μπορεί να αλλάξει μετά».

Στο παραπάνω ερώτημα μας διευκρινίζει περισσότερα η Κλειώ Σουλιώτη, από τους σταθερούς ανθρώπους του Ιατρείου που δεν ανήκουν στο ιατρικό δυναμικό του. Πόσος κόσμος, αλήθεια, στηρίζει από μέσα την προσπάθεια αυτή; Με ποιο τρόπο; Και ποια είναι η προσέλευση του κόσμου;

«Είκοσι γιατροί που καλύπτουν διάφορες ειδικότητες, π.χ. παθολόγοι, ψυχίατροι, ορθοπεδικοί, νευρολόγοι, καρδιολόγοι, πνευμονολόγος, ενδοκρινολόγος, και άλλοι, κι έτσι το Ιατρείο μπορεί να λειτουργεί καθημερινά. Υπάρχουν, ωστόσο, και άλλα 20 άτομα τα όποια βοηθάνε στη γραμματεία και τη λειτουργία του Ιατρείου και αποτελούν τον βασικό πυρήνα του δυναμικού μας. Βέβαια συνεισφέρει και ένας μεγάλος αριθμός κατοίκων της περιοχής, άνθρωποι της γειτονιάς που μπορεί να είναι εργαζόμενοι, υποαπασχολούμενοι, άνεργοι ή συνταξιούχοι... Αυτός είναι και ο κόσμος που έκανε όλες τις τεχνικές εργασίες που χρειάστηκε ο χώρος, που βοηθούν στη συλλογή φαρμάκων, μαζί με τους φαρμακοποιούς, οι οποίοι στηρίζουν το Ιατρείο και προς το παρόν, είναι ο βασικός τροφοδότης φαρμάκων για το Φαρμακείο, που έχει επίσης δημιουργηθεί στο Ιατρείο.

Η προσέλευση του κόσμου, ιδιαίτερα τις τελευταίες βδομάδες, επιβεβαίωσε και με το παραπάνω ότι υπήρχε ανάγκη για το Ιατρείο στη Νέα Σμύρνη. Όσο περνάει ο καιρός ο αριθμός των επισκεπτών αυξάνεται σημαντικά, παρά το γεγονός ότι η Εργατική Λέσχη και το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης δεν προβλήθηκαν ποτέ από τους κυβερνώντες, τοπικούς ή μη, αλλά ούτε από τα επίσημα ΜΜΕ. Όμως, φαίνεται ότι οι εξορμήσεις στη γύρω περιοχή από το δυναμικό του Ιατρείου καθώς και η διάδοσή του, από στόμα σε στόμα, από τους ίδιους τους επισκέπτες, έχουν μεγάλη απήχηση».

Ο Παναγιώτης Λούβρος, από την Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης, η οποία πήρε την πρωτοβουλία για το Ιατρείο, μας μιλάει για την ανταπόκριση του κόσμου στην δράση του Ιατρείου:

«Η συνεισφορά των ανθρώπων του Ιατρείου είναι ιδιαίτερα συγκινητική και σημαντική, αφού όλο αυτό το δυναμικό δρα και ως πομπός ενημέρωσης για τη λειτουργία και τη δράση του Ιατρείου αλλά και της Εργατικής Λέσχης συνολικά. Ανάμεσα στον κόσμο που επισκέπτεται το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης βλέπουμε πολλές διαφορετικές αντιδράσεις. Το βασικότερο που διακρίνουμε είναι η ευγνωμοσύνη και η αναγνώριση των επισκεπτών στο εγχείρημά μας. Δισταγμός δεν υπήρχε καθόλου! Από τις πρώτες μέρες λειτουργίας, όποιος πέραγε την πόρτα του Ιατρείου έδειχνε απόλυτη εμπιστοσύνη και σεβασμό. Επίσης, σε αυτό έπαιξε ρόλο το εγχείρημα της Εργατικής Λέσχης Νέας Σμύρνης, όπου μέσω των μαθημάτων αλληλεγγύης σε παιδιά γυμνασίου και λυκείου, της δράσης της αλλά και της συνολικής της παρουσίας έχει κατοχυρωθεί στην περιοχή σαν ένα κέντρο αλληλεγγύης και αντίστασης. Έτσι το Ιατρείο ήταν άμεσα αναγνωρίσιμο στην γειτονιά».

Ο Δημήτρης Ζέρβας, ένας από τους ανθρώπους της Εργατικής Λέσχης που επίσης συμμετέχει ενεργά στο Ιατρείο, μας εξηγεί με ποιο σκεπτικό δημιουργήθηκε το Ιατρείο «Ταξικής» Αλληλεγγύης, και ποια είναι διαφορά της αλληλεγγύης με την φιλανθρωπία.

Το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης που δημιούργησε η Εργατική Λέσχη Νέας Σμύρνης είναι αποτέλεσμα του γεγονότος ότι η πραγματικότητα που ζούμε μέσα από τη βαρβαρότητα των μνημονίων μάς «πιέζει» διαρκώς να επινοήσουμε νέες μορφές εργατικής συλλογικότητας και αλληλεγγύης, να αναζητήσουμε απαντήσεις στο «σήμερα», να δώσουμε την μάχη της επιβίωσης και της αξιοπρέπειας, να ανακαλύψουμε μέσα στο ζόφο της βαρβαρότητας το συλλογικό, το «εμείς». Να βρούμε δρόμους έξω από την υποταγή και την διαχείριση.

Στο Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης η αλληλεγγύη νοείται ως μια σχέση των «από κάτω». Η πραγματική αλληλεγγύη βρίσκεται ανάμεσα στους εργαζόμενους και τους ανέργους, δεν δίνεται από τους λύκους στα πρόβατα, από τους θύτες στα θύματά τους.

Έτσι, αυτό που φτιάχτηκε είναι μια μόνιμη δομή ταξικής αλληλεγγύης που μας βοηθάει να σταθούμε στα πόδια μας. Δεν έχει να κάνει με μια κρατική ή επιχειρηματική «φιλανθρωπία» που ξεπλένει τους ενόχους για την φτώχεια και την κατάσταση του λαού σήμερα. Δεν δεχόμαστε τη «φιλανθρωπία» τους. Δεν δεχόμαστε βοήθεια από κανέναν που διαχειρίζεται πλούτο ή εξουσία και έχει την ευθύνη για την φτώχεια, την εξαθλίωση, τους ανασφάλιστους. Δεν έχουμε σχέση με την κυβέρνηση, τις ΜΚΟ, τους εφοπλιστές, τον Δήμο και το κράτος. Δεν ζητάμε τίποτα από αυτούς και είμαστε απέναντι τους.

Η Εργατική Λέσχη κατάφερε να φτιάξει το Ιατρείο Ταξικής Αλληλεγγύης με το μεράκι των ανθρώπων και λόγω της ανάγκης να υπερασπιστούμε την λαϊκή υγεία από την εμπορευματοποίηση και την διάλυση που υλοποιούν οι κάθε Λοβέρδοι και Γεωργιάδηδες, τα κοράκια των ιδιωτικών θεραπευτηρίων και οι ασφαλιστικές εταιρείες. Είναι ένας χώρος-καταφύγιο των πιο χτυπημένων από την κρίση και την πολιτική του κράτους, της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ταυτόχρονα εργαστήρι αντίστασης και οργάνωσης του αγώνα για την υπεράσπιση του δικαιώματος στην υγεία.

Η τελευταία μας ερώτηση αφορά στους περαιτέρω στόχους του Ιατρείου. Μας απαντάει η Νάγια Βάρτζελη.

Θα ήθελα, καταρχάς, να επισημάνω ότι το Ιατρείο αποφασίζει τις δράσεις του συνελευσιακά με τη συμμετοχή όλων όσοι συμπράττουν στο έργο της ταξικής αλληλεγγύης για την υγεία. Μέχρι στιγμής έχουμε συζητήσει τα εξής:

Εκτός από την προσπάθειά μας να συγκροτηθεί κίνημα που θα διεκδικεί Δημόσιο Δωρεάν Σύστημα Υγείας για όλους και μια συγκροτημένη παρέμβαση ενάντια στους αποκλεισμούς, το αμέσως επόμενο διάστημα θα επιχειρήσουμε να υλοποιήσουμε στόχους όπως η επιμόρφωση σχετικά με θέματα υγείας μέσω συζητήσεων και διαλέξεων. Θέλουμε να προσπαθήσουμε να συντονιστούμε με κινήματα της ίδιας λογικής στο χώρο της υγείας και της πόλης και στοχεύουμε να ανοίξουμε τη συζήτηση στη περιοχή για το τι είναι υγεία και πως μπορούμε να την πετύχουμε. Με αυτόν τον τρόπο επιχειρούμε να πετύχουμε τη

συνδιαμόρφωση πρότασης για το σύστημα υγείας που θέλουμε και να πραγματοποιούμε το πώς θα βλέπαμε την υγεία στην άλλη κοινωνία.

Για περισσότερες πληροφορίες καθώς και το πρόγραμμα λειτουργίας του Ιατρείου:

ergatikilesxi.wordpress.com